

Eucharistijos stebuklas

FIECHTE

AUSTRIJA, 1310 M.

Mažas St. Georgenberg-Fiecht kaimelis Ino slėnyje yra labai gerai žinomas dėl 1310 metais ten įvykusio Eucharistijos stebuklo. Per Mišias kunigą apėmė abejonės dėl realios Jėzaus esaties konsekruotuose eucharistiniuose pavidaluose. Iškart po konsekracijos vynas pavirto krauju, užvirė ir išsiliejo per taurės kraštus. 1480 m., praėjus 170 metų po šio stebuklo, metraštininkas rašė: „Švenčiausiasis Kraujas tebėra šviežias lyg tekėtų iš žaizdos.“ Brangiausiasis Kraujas liko nepakitęs iki šių dienų ir saugomas relikvijoriuje Šv. Georgenbergo vienuolyne.

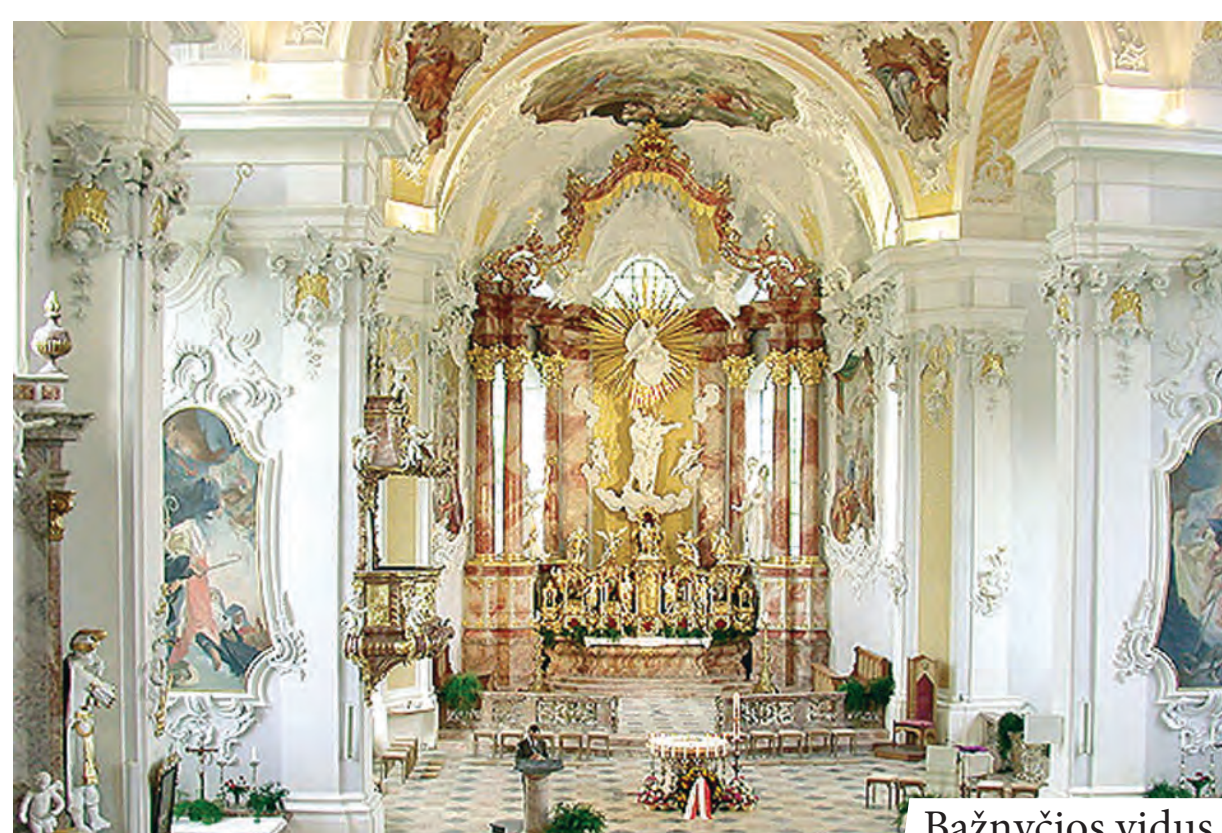
1719 m. monstrancija (sidabras, auksas), kurioje saugomas Brangiausiasis Kraujas.

Senovinį Šv. Georgenbergo vienuolyną sudaro du pastatų kompleksai: vienas ant kalno, kitas slėnyje.

Paveikslas, vaizduojantis stebuklą.

Bažnyčios vidus

Prie šoninio altoriaus vienuolyno bažnyčioje yra lentelė su įrašu: „1310-aisiais Dievo malonės metais, abatu esant Rupertui, vienas kunigas aukojo šventąsias Mišias šioje bažnyčioje, dedikuotoje šventajam kankiniui Jurgiui ir šventajam apaštalui Jokūbui. Pakonsekravęs vyną buvo apimtas abejonės, ar vyne tikrai yra Kristaus Kraujas. Staiga vynas pavirto krauju, kuris ėmė virti ir išsiliejo per taurės kraštus. Abatas ir chore buvę vienuoliai, į Mišias susirinkę maldininkai prisiartinio prie altoriaus ir suvokė, kas įvyko. Išsigandęs kunigas viso Švenčiausiojo Kraujo negalėjo išgerti, tad abatas Kraujo likutį inde ir purifikatorių, kuriuo buvo iššluostyta taurė, padėjo į pagrindinio altoriaus tabernakulį. Sklindant žinioms apie šį stebuklingą atsitikimą,

į kaimelį ėmė plūsti vis daugiau maldininkų pagarbinti Švenčiausiąjį Kraują. Jų buvo tiek daug, kad 1472 m. Brikseno vyskupas Georgas pasiuntė Vilteno abatą Johaną Liošą (Johannes Lösch) ir kunigus Sigmundą Thaurą bei Kasparą iš Absamo geriau ištirti šį reiškinį. Tyrimo išdava – paskatinta Švenčiausiojo Kraujo adoracija, o stebuklas paskelbtas autentišku.

Tarp tikinčių stebuklu buvo tokios svarbios Bažnyčios asmenybės kaip Triesto (Italija) vyskupas Jonas, Brikseno vyskupas Georgas, Kiolno arkivyskupas ir Bavarijos kunigaikštis Rupertas, Chiemsee vyskupas Friedrichas.

Kita lentelė pasakoja, kaip Švenčiausiojo Kraujo relikvija padėjo išsaugoti katalikų tikėjimą per protestantiškąją schizmą: „Kai 1593 metais Tirolyje plito Liuterio mokymas, Šv. Georgenbergo vienuoliai buvo paprašyti visur sakyti pamokslus apie tikėjimą. Abatas Michaelis Geisseris sėkmingai pamokslavo didelei miniai Švaco parapijos bažnyčioje ir nedvejodamas pasakojo apie Švenčiausiojo Kraujo stebuklą, kuris tikrai įrodo, kad Jėzus Kristus realiai esti Švenčiausiame Altoriaus Sakramente. Jis taip įtikinamai ginčijosi, kad oponentai buvo priversti pasišalinti. Tikintieji šią pergalę prieš klaidingą mokymą laikė ypatinga Viešpaties malone, kurią Jis suteikė ištikimiesiems Švenčiausiojo Kraujo garbintojams.